

[Finansministeren.]

anlæg på 350 mill. kr. på § 26. Det må naturligvis i høj grad være et anslået beløb, men vi må forsøge at skønne også over de mere usikre poster. På samme måde er der på § 24 afsat 160 mill. kr. til imødegåelse af tillægsbevillinger; også dette beløb er naturligvis meget usikkert.

Iøvrigt er der foretaget afskrivninger på beskæftigelsesfonden og på kurstab på den udenlandske statsgæld efter samme retningslinier som i fjor. Endvidere er der optaget en afskrivning på 90 mill. kr. på de militære anlæg. Vi bygger jo i disse år flyvepladser, kommunikationsanlæg, kystbefæstningsanlæg og lignende samt elementkasserne for meget store beløb. Disse anlæg har jo ikke samme økonomiske karakter som f. eks. statsbanernes anlæg eller bygninger til den offentlige administration. Endvidere vil deres levetid i visse tilfælde være væsentlig kortere end de sædvanlige statsbygningers. Det må derfor findes urimeligt at opføre dem til fuld værdi og afskrive dem med 1 pct. om året, som vi ellers plejer ved statsanlæg. Utvivlsomt bør en stor del af sådanne militære arbejder afholdes af driften med det samme. Det er jo allerede nu i 1952—53, at de militære anlægsarbejder tager fart, og der bør utvivlsomt på tillægsbevillingsloven for dette år optages et passende beløb til afskrivning allerede for i år. De 90 mill. kr., der er afsat på finanslovforslaget, svarer i afrundet form til en fjerdedel af det anslåede beløb for militære anlægsarbejder, der som nævnt er 350 mill. kr. Det er muligt, at afskrivningsbeløbet burde være større, men det kan vi overveje i forbindelse med den endelige vurdering af selve anlægsbeløbet, når vi kommer til ændringsforslagene ved 2. og 3. behandling.

På et andet punkt er afskrivningerne mindre end i fjor. Vi har i de sidste år afskrevet visse forbrugsafgifter — i år knap 200 mill. kr. — på den måde, at halvdelen gik af på reguleringskontoen i nationalbanken og resten på § 26 I. K. 2., d. v. s. andre udgifter stammende fra besættelsen. Denne sidste konto vil blive fuldt afskrevet i år og kan altså ikke bruges mere. Derfor er der i forslaget kun regnet med, at halvdelen af disse afgifter går på reguleringskontoen, medens resten ikke afskrives.

Jeg skal endnu gøre to formelle bemærkninger til forslaget.

Ligesom i fjor er der ikke optaget beløb på indtægtssiden for værneskatten og tillægsindkomstskatten udover deres udløbstid efter nugældende lov og heller ikke på udgiftssiden noget beløb til de tilskudsordninger for rugbrød, mælk og skotøj, som vi har i dag.

En fortsættelse af værneskatten og tillægsindkomstskatten i uændret skikkelse vil betyde en indtægt på 190 mill. kr. En uændret fortsættelse af de nævnte tilskud ville betyde en udgift af omtrent samme størrelsesorden. Men det er regeringens opfattelse, at tiden nu er inde, da en afvikling eller indskrænkning af disse ordninger må påbegyndes. Det vil vi vende tilbage til under de finanspolitiske forhandlinger, der må føres inden begyndelsen af det nye finansår.

Hvorledes stiller det sig i det kommende finansår med den reelle totalbalance, således som jeg har omtalt den for det foregående og for indeværende finansår, altså det samlede budgetts omfang, både drift og anlæg og lånevirksomheden, og også indbefattet vejfonden og den fælleskommunale udligningsfond?

Spørgsmålet kan naturligvis kun besvares meget skønsmæssigt i dag, fordi det afhænger både af den økonomiske udvikling og af den politik, der bliver taget beslutning om i denne samling.

Prøver vi som udgangspunkt at vurdere stillingen, som den ville være ved en fortsættelse af den nuværende skatte- og udgiftslovgivning, altså også med værneskate, tillægsindkomstskate og tilskud som nu, kan det med det nødvendige forbehold måske antages, at drifts- og anlægsbudgettet under disse forudsætninger ville vise indtægter på omkring 3 600 mill. kr. og udgifter på omkring 3 750 mill. kr., altså et reelt underskud i størrelsesordenen omkring 150 mill. kr. Det er med andre ord nogenlunde det samme billede, som det formelle driftsregnskab giver efter forslaget; men som nævnt er det regeringens opfattelse, at en del af udgifterne, bl. a. på tilskudsområdet, kan indskrænkes, og vi mener derfor, at det samlede udgiftstal bør være mindre, end jeg her har nævnt. Imidlertid viser disse tal, at vi må regne med et dækningsproblem for det kommende finansår, selvom man kun ville stile efter balance og ikke efter det beskedne overskud, der er udsigt til i år.

Det er dog for tidligt at udtale sig nærmere om dette. Både vurderingen af de